

Žiemkenčių grūdai aruoduose

Vieni pirmųjų rajone pradėję pjūtį, praėjusią savaitę M. Melnikaitės kolūkio kombainininkai nukirto žiemkenčius, kurių kolūkyje buvo auginama 210 hektarų. Kolūkio javų kirtėjai tarpusavyje lenktyniauja dviem grupėmis. Patyrusiųjų tarpe pirmauja Juozas Juodzevičius, o tarp pirmus metus besidarbuojančių kombainininkų geriausiai sekasi jaunam vaikui Valentinui Padriboniui. Šio kombainininko dienoraštyje įrašyti įvertinimai tik „gerai“ ir „labai gerai“.

Kolūkio vyr. agronomas Stasys Puodžiukas pasirūpino, kad rugių grūdai būtų išdžiovinami aktyviaja ventiliacija ir kruopščiai išvalomi. Dabar čia paruošta 40 tonų rugių sėklos. Jos užteks šių metų sėjai. Sandėlio darbininkai ruošia rugių sėklos atsargas ateinančių metų rudenį. Kviečių sėklos 32 tonos išlaikytos sandėlyje iš pernykščių metų derliaus. Praėjusį savaitgalį kolūkiečiai pradėjo rugių sėklą beicuoti.

350 ha dirvų kolūkyje suarta ir dabar baigiama paruošti žiemkenčių sėjai. Jose barsto trąšas mechanizatoriai Alfonsas Gutauskas ir Vladas Puodžiūnas. Šią savaitę numatoma pradėti sėti rugius.

Kolūkio vadovų ir specialistų nuomone, tenykštėse kalvose ankstyvos sėjos žiemkenčiai sėkmingai žiemoja ir subrandina svaresnį grūdą. Nesiryztama uždelsti sėjos ir dėl to, kad dažną rudenį, smarkiau palijus, traktoriai su sėjamosiomis klumpsta priemolio šlaituose.

Kolūkyje miežiai dar nepribrendę. Šį atokvėpį pjūtis baruose numatoma panaudoti siloso gamybai iš atolų ir kukurūzų. Kolūkio pirmininkas Donatas Krikštonis planuoja, jog atolas bus pjaunamas trimis šienapjovėmis — smulkintuvais, o kukurūzai — siloso kombainu. Susmulkintai masei vežti į tranšėją bus pasitelkta 12 transporto priemonių. Lygia greta, jei orai bus lietingi, ruošiamasi gaminti šiaudai, primaišant į šiaudus obuolių išspaudų.

Kolūkyje gerai organizuotas derlių dorojančių žmonių maitinimas, operatyviai susumuojami ir viešai skelbiami javų kirtėjų lenktyniavimo rezultatai. Artimiausiomis dienomis būtų fiksuojama sieninėje spaudoje, kovos lapeliuose skelbti ir kitų svarbiausių darbynečio grandžių — šiaudų dorotojų, siloso gamintojų, razių skutėjų ir žiemkenčių sėjėjų — pasiek-

tus rezultatus, viešai pagirti ir paskatinti šiuose baruose pirmaujančius mechanizatorius.

A. SADAUNIKAS

LKP Anykščių rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas, rajono spaudos centro „Derlius-79“ vadovas

D. BINKYS

Spaudos centro „Derlius-79“ narys

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 93 (3983)

Anykščiai,

1979 m. rugpjūčio mėn. 14 d.

Kaina 2 kap.

Darbo ugnelei ižiebt

Orai javakirčių nelepina ir šiemet, todėl norint išauginti derlių sudoroti be mažiau, nuostolių, gamybiniame dirbančiųjų pakilimui didžiulę reikšmę turi veiksmingas ir kūrybiškai organizuotas pjūtyje dalyvaujančių žmonių socialistinis lenktyniavimas.

Jau tapo tradicija, jog kiekvieno kombainininko, priklausio 100 tonų grūdų, „laukų laivas“ paženklinamas penkiakampe žvaigždute. Pagal tų iškalbingų simbolių skaičių kiekvienas gali neskubiai įvertinti už kombaino vairo sėdinčio mechanizatoriaus darbo meistriškumą, sumanumą, ryžtą. Vargu ar be-

tenka įrodinėti, jog toks viešas, kiekvieno akiai matomas triuso pagarsinimas dažnam javakirčiui padeda savy atlaisti naują „dvasinių rezervų“, skatina žmogų bendram reikalui atiduoti visas maksimalias jėgas.

Siekdami veiksmingiau užtikrinti lenktyniavimo viešumą bei pasiekti maksimalų derliaus nuėmimo mašinų pajėgumų panaudojimą, Elnininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio vadovai nusprendė panašiomis simbolinėmis žvaigždutėmis šiemet ženklinti ir kiekvieną automašiną, kuria jos vairuotojas perveš nuo kombainų į sandėlius nemažiau 100 tonų derliaus. Kitas dėmesio vertas elmininkiečių sumanymas — jau šiandien kiekvienas kombainininkas gerai žino, jog tam, kuris taps pjūtis nugalėtoju, yra paruošta raudona juosta su daug sakanti ir įpareigojančiu įrašu: „Javapjūtės didvyris...“

Kas iš javakirčių pjūtis užbaigtųjų šventėje nenorėtų būti ja apjuostas? Vadinasi, ir tarp derlių dorojančių vyrų soclenktynės bus tik dar pakilesnės, dar atkaklesnės.

Graži patirtis, kaip žemdirbių kolektyve dar labiau suaktyvinti socialistinio lenkty-

niavimo sąjudį, žmonėse ižiebt dar kaitresnę darbo ugnelę, yra sukaupia „Atžalyno“ kolūkyje. Pavyzdžiui, dar prieš porą metų platesniam soclenktynių nugalėtojų bei darbo pirmųjų patyrimui paskleisti ščia buvo pradėti naudoti tiesiog į pjūtis barus gabenami vaizdinės agitacijos stendai. Šiemet javapjūtės eiga panašiai propaguojama jau daugelyje rajono ūkių.

Naujų minčių atžalyniečiai turi ir surenkant penkmečio ketvirtųjų derlių. Kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius L. Gapševičius rodo meniškai paruoštus taip vadinamus „premiujinius talonus“, kurie, padarius atitinkamus įrašus, įteikiami kas

savaitiniame kombainininkų lenktyniavime užėmusiems pirmą, antrą bei trečią vietas. Dabar tie talonai žmogui teikia savotišką moralinį stimulą, na, o pjūtis pabaigoje jų savininkai jau turės teisę gauti pelnytą, pagal lenktyniavimo sąlygas nustatytą, premijinį užmokestį. Įdiegiant šį sumanymą „Atžalyno“ buvo galvota ne vien apie tai, jog nebereikės kas savaitę pirmūnams išdalinti pinigines premijas, ar bauginotis, kad kuris vyrų nesu-sigundytų jų „aplaistyti“. Ūkio vadovai samprotauja: pirmūno gairėle pereinama, neretai keičianti šeimnininką, o gražus, meniškai apipavidalintas dokumentas ilgam žmogui primins jų didesnę ar mažesnę darbo pergalę.

L. Vaitonis

Anykščių rajono spaudos centro „Derlius-79“ narys

Mokosi partinis aktyvas

Penktadienį įvyko rajono partinių grupių organizatorių, cechinių ir pirmųjų partinių organizacijų sekretorių seminaras. Siame seminare dėl ataskaitų ir rinkimų partinėse grupėse, cechinėse ir pirminėse partinėse organizacijose pranešimus padarė LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailėdė ir šio komiteto organizacinio skyriaus vedėjas M. Pribušauskas. Seminare taip pat kalbėjo žemės ūkio darbuotojų profsąjungos Anykščių

rajo komiteto pirmininkas J. Krengauskas dėl ataskaitų ir rinkimų profsąjunginėse organizacijose.

Rajono ūkių partinių organizacijų sekretoriai iš klausė LKP rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjo A. Sadauniko pranešimą dėl vaizdinės agitacijos sutvarkymo ir spaudos centro „Derlius-79“ grupių darbo ūkiuose, nušviečiant derlių nuimamųjų žmonių socialistinį lenktyniavimą.

„K. d.“ inf.

Pirmaujantieji rajono kombainininkai

1979 m. rugpjūčio 13 d. duomenimis

Ūkio pavadinimas	Kombainininko pavardė, vardas	Kombaino markė	Nuėmė sul. et. ha	Prikūtė grūdų (tonų)	Pasiekė paminimos išdėrbį (sul. ha)
„Aukštakalnių“ kolūkis	Medinis Algis	SK-5	88	111	12
„Aukštakalnių“ kolūkis	Siaučūnas Petras	SK-5	81	110	11
„Gintaro“ kolūkis	Siaučūnas Algis	SK-5	64	118	7
Levaniškio kolūkis	Sniukšta Algis	SK-5	45	112	9,5
„Aukštakalnių“ kolūkis	Kulikauskas Jonas	SK-5	59	83	8,4

ŽINIOS

APIE ŽEMES ŪKIO DARBUS RAJONO ŪKIUOSE RUGPJŪCIO 13 D. (PROCENTAIS)

Ūkio pavadinimas	Nuimta grūdų %	Sudorota šiaudų nuo nuimto plo. to %	nuskausta ra. žiem. %	Suarta dirvų žiem. %	Ūkio pavadinimas	Nuimta grūdų %	Sudorota šiaudų nuo nuimto plo. to %	nuskausta ra. žiem. %	Suarta dirvų žiem. %
Andrioniškis	16	80	9	70	„Puntukas“	12	52	7	58
„Anykščių šilelis“	8	100	11	99	Skiejonys	12	68	7	54
„Ateitis“	18	80	12	35	Surdegis	14	61	11	78
„Atžalynas“	6	56	3	67	Svėdasai	32	80	24	85
„Aukštakalnių“	20	50	14	54	„Svyturys“	15	100	23	83
„Aušra“	13	93	21	96	„Už taiką“	13	32	—	61
„Ažuolas“	8	76	8	81	„Vienybė“	11	100	10	65
Cerniachovskio	20	88	22	100	Jakšiškio t. ūkis	19	—	8	85
„Gegužės pirmoji“	14	71	10	69	Naujasodžio t. ūkis	7	—	4	99
„Gimtoji žemė“	23	73	11	86	Raguvelės t. ūkis	19	13	2	94
„Gintaras“	36	84	25	61	Slaskūniškio t. ūkis	17	69	5	74
K. Staro	20	62	32	56	Sodininkystės t. ūkis	21	85	25	100
Kurkliai	20	52	10	88	Elmininkų eksp. ūkis	8	—	2	76
„Lenino keliu“	10	22	3	40	RAJONE:	18	67	12	78
Levaniškis	35	78	13	98					
M. Melnikaitės	26	71	10	100					
„Nėvėžis“	20	91	20	73					
„Pirmyn į komunizmą“	19	61	9	70					

Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Povilas Baseckas — pritaręs „Gimtosios žemės“ kolūkio mechanizatorius. Jo darbo stažas — dvidešimt septyneri metai.

Povilas Baseckas prieš kurį laiką pakėlė savo kvalifikaciją ir tapo pirmos klasės mechanizatoriumi.

Vyt. Bagdono nuotr.

Kadrus būtina idėjiškai grūdinti

ai susipažinau su spaudoje paskelbtu reikšmingu dokumentu — TSKP Centro Komiteto nutarimu „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“, šio nutarimo giliai mintys ir jame iškelti svarbūs reikalavimai iš tikrųjų man asmeniškai sukėlė didelį pasitenkinimą ir kartu ne mažesnę atsakomybę pajutimą. Juk šiame nutarime kuo aiškiau pasakyta, kad būtina užtikrinti organizacinio, ūkinio ir ideologinio darbo vienybę, kad vertinant vadovų, ūkinių kadro darbą, būtina atsižvelgti ne tik į gamybinių planų įvykdymo rodiklius, bet ir į drausmės lygį, moralinį-politinį klimatą kolektyve, darbo ir buities sąlygas.

O tokį sveiką moralinį-politinį klimatą kolektyve, kūrybingą ir nuotaikingą darbą aplinką žemdirbių šeimoje, mano nuomone, visų pirmiausia galima sukurti, kada ne tik sukomplektuojami geri kadrų, bet ir jie sistemingai idėjiškai atžvilgiu grūdinami. Tuo įsitikinau iš praktinės savo darbo patirties.

Pamenu, prieš 16 metų Levanjickio kolūkio žemdirbiai mane išrinko šio kolūkio valdybos pirmininku. Rūpesčių, juo labiau sunkumų ir neišspręstų ūkinių problemų buvo aibė. Iš pašėlių hektaro grūdų derlingumas nesiekė ir 9 cent. Labai jutom kadro stoka. Partinėje organizacijoje — tik keturi komunistai, komjaunuolių — triskart daugiau, bet ir jų veikla priegus. Reikėjo kažką žmonių nuotaiką pakelti, daugiau pasitikėjimo savo jėgomis įgyti ir neišspręstas problemas bei sunkumus įveikti.

Kada apsilankiau viename politinio švietimo ratelio užsiėmime (o to ratelio darbui vadovavo gretimai esančios Traupio vidurinės mokyklos direktorius), tai supratau, kad vien čia pereinamos teorinės žinios, bet tampriau nesusietos su žemdirbių kolektyvo gyvenimu, su klausytojus jaudinančiais reikalais, nedaro veiksmingesnio poveikio žmonių sąmoningumo ugdymui. Todėl apsisprendžiau, jog reikia pačiam imtis propagandinio darbo. Ir taip nuo 1964 metų iki šių dienų nesiskiriu su kilmės partiniu įpareigojimu —

propagandisto darbu. Atvirai pasakius, šis darbas išeina į naudą, nes jis iššaukia poreikį visų pirma pačiam labiau gilintis į marksistinės-lenininės teorijos teiginių esmę, kiekvienam užsiėmimui kaupti būtiniausią teorinę medžiagą, priverčia pamąstyti, kaip ją suderinti, pritaikyti su mūsų kolektyvui iškilusiais uždaviniais. Pagaliau šis darbas savotiškai dar drausmina patį propagandistą, nes žinai, kad eidamas į užsiėmimus vistiek privalai kažką tai naujo papasakoti susirinkusiems klausytojams, kad jie iš užsiėmimo išėitų politiškai praturtėję, su geresne nuotaika, su aktyvesniu polinkiu įveikti pasitaikančius savo darbe sunkumus ir kliūtis.

Politinio švietimo užsiėmimuose, žinoma, stengdavaisi užimti tokią poziciją, kad klausytojai nejaustų pabrėžtinai administracinio poveikio, kuris gali, sakykim, susiklostyti santykiuose tarp ūkio vadovo, dirbančio propagandistu, ir klausytojų — žemės ūkio specialistų, barų vadovų ar kitų darbuotojų. Užsiėmimų metu siekiau

būti politiniu, partiniu darbuotoju ir savo praktikoje naudodavau tik įtikinimo metodą, kad taktiškai ir argumentuotai išsiaiškintume aptariamus klausimus. Užtat ir klausytojų tarpe vyraudavo nevaržoma aplinka, jie nesidrovėdavo išsakyti savo samprotavimų, užsimegzdavo dalykiškesnis pokalbis.

Patarčiau, žinoma, ir kitiems ūkių vadovams nesisiaulinti nuo propagandinio darbo, mokyvuojant tai, neva, savo užimtumu. Juk per šį propagandinį darbą susidaro palanki dirva ūkio vadovui geriau pažinti savo kadrus. Tas bendravimas su žmonėmis per politinio švietimo užsiėmimus padeda formuoti žmonių atsakomybės jausmą už patikėtą jiems darbo barą, priverčia juos kūrybiškiau mąstyti ir pagaliau reikšti dalykiškesnę iniciatyvą tiek gamybiniuose, tiek ir visuomeninio darbo srityse. Neabejotiną poveikį tas bendravimas padarė, kaip įsitikinau, ir sprendžiant mūsų ūkyje kadrų komplektavimo problemą. Daugelis komjaunuolių, kurie lankė politinio švietimo užsiėmimus, tapo komunistais, o iš eilinių kolūkiečių neretas iš jų paskatinti mokyti neakivaizdinio būdu žemės ūkio profilio spec. vidurinėse ar aukštesiose mokyklose, išaugo sumaniais gamybos organizatoriais, patyrusiais žemės ūkio specialistais, aktyviais visuomenininkais. Tokį idėjinio brendimo ir profesinio augimo kelią nuo eilinių kolūkiečių iki žemės ūkio specialistų mūsų kolektyve praejo Antanas Alkauskas, Česlovas Kazlauskas, Marytė Savickienė, Stasys Sadauskas, Zita Skaržauskienė ir kiti, kurie yra aktyvūs ir iniciatyvūs mūsų partinės organizacijos komunistai. Šie partiečiai gana stropiai atlieka politinformatorių, agitatorių ar visuomeninių organizacijų vadovų pareigas, dalykiškais ir jautrumu pagrįstais bendravimu su kolūkiečiais santykiais jie įgijo gerą autoritetą žemdirbių šeimoje: žmonės tiki šių specialistų žodžiu, jie vertina specialistų nuomonę. O kad tokie sveiki, dalykiški santykiai kolektyve susiklostytų, dažnai apie tai buvo kalbama politinio švietimo užsiėmimuose. Juk ščia kaip tik pabrėždavom mintį, kad žemės ūkio specialistas ar padalinio vadovas jautriai ir atidžiai gilintųsi į žmogaus poreikius, kad jie atsakomybę turėtų jausti ne tik už gamybos reikalus, bet ir atidžiai įsiklausyti į žmonių balsą, jų pageidavimus. Ypač faktiškai, įtikinančiai, be užgauliojimo sugeba klystantį žmogų paveikti komunistas, vyr. agromonas Antanas Alkauskas. Jis kartu jautrus kito žmogaus poreikiams ir rūpesčiams. Ir šis patyres gamybos organizatorius, ir vyr. inžinierius komunistas Rober-

tas Laurenčikas, kuris taip pat yra vietinio žemdirbio sūnus, ir kiti specialistai savo reiklumu, pareigingumu padaro veiksmingą auklėjamąjį poveikį mechanizatoriams ir kitiems kolūkiečiams, su kuriais jiems tenka kasdien bendrauti. Sveikam psichologiniam klimatui ugdyti, be abejo, daro įtaką ir eilinių mechanizatorių dirbantys darbuotojai, darbo pirmūnai. Tai pasakytina apie Bronių Maskoliūną, Antaną Blauzdį bei kitus darbuotojus, pareigingumo ir kitų gerų bruožų nestokojančius mechanizatorius, kurie savo aktyvumą, lankymąsi komunistinio darbo mokyklos užsiėmimuose.

Politinio švietimo mokyklos užsiėmimuose dažnai atvejais tekdavo sukoncentruoti klausytojų dėmesį į tas opiausias problemas, kurias praktiškai kolūkyje reikėjo neatidėliotinai išspręsti. Todėl platesnis diskutuojantis pokalbis čia užsimegzdavo tarp klausytojų ir apie žemės šeimininkiškesnį panaudojimą, ir apie būdus žemdirbystės kultūrai pakelti. Užsiėmimų metu faktiškai išsidirbome ir pritaikėme šakinio valdymo sistemą augalininkystėje. Žinia, diskusijų, pasiūlymų, samprotavimų tada nestigo, kai negrinėdavo me pagal programą kursą „Vadovas ir kolektyvas“, bet šis šakinio valdymo sistema, mūsų pačių sukurta, susilaukė pripažinimo.

Arba štai kitas pavyzdys. Viename užsiėmime, pateikdamas klausytojams namų uždutį, pasiūliau jiems raštiskai išdėstyti savo mintis, kokius kiekvienas žino vidinius rezervus, kad reikalai tame bare, kur jie dirba, pagerėtų. Kai vėliau surinkau iš jų paruoštas namų uždutis ir su jomis giliau susipažinau, pasirodė, jog daugelis klausytojų teisingai nurodė ir būdus, ir priemones, kurias pritaikius, galima būtų reikalus padėti pagerinti. Po to teko išsikalbėti su kiekvienu ir priėjom išvadą, kad nemažą pasiūlymų gali tie patys įgyvendinti.

Savo politinių ir ekonominių žinių aktyvų pataraisiais metais užsiėmimų metu praplėčia visi 28 komunistai. O daugelis iš jų, dirbdami politinformatoriais, agitatoriais, tas įgytas žinias perteikia kitiems kolektyvo nariams. Išgalėjo tokia tvarka, kad suruošus kolūkyje platesnį mechanizatorių ar gyvulininkystės darbuotojų pasitarimą, greta gamybinių klausimų aptarimo čia su įtikinančiu žodžiu prabyla žmonės vienas ar kitas ūkio politinformatorius. Žmonių informavimui apie užsibrėžtus kolektyvo uždavinius, apie TSKP CK liepos plenumo iškeltus reikalavimus, apie svarbiausius TSRS Kons-

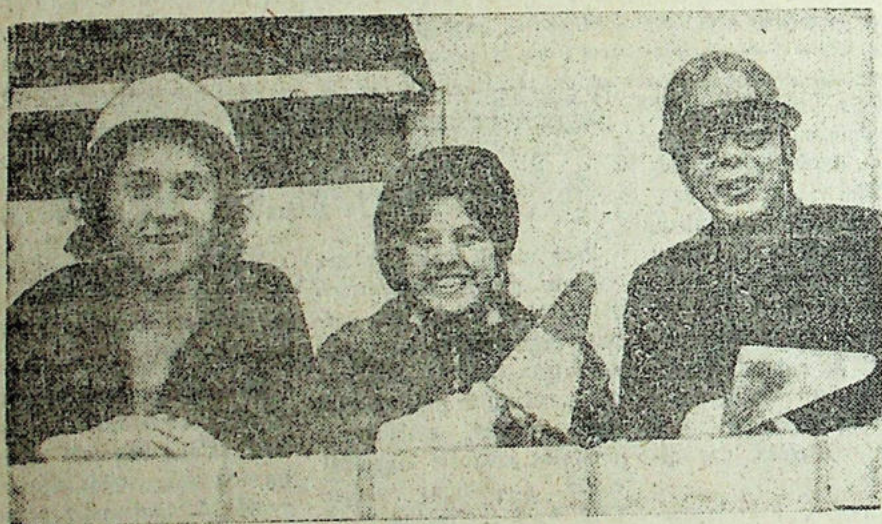
titucijos nuostatus pasitelkiam ūkyje meniškai išraiškingesnės vaizdinės agitacijos priemonės.

Kada geriau informuojami žemdirbiai apie susidariusią padėtį ūkyje, apie sunkumus, su kuriais dar neretai susiduriame, patys žmonės pasiūlo vertingą išeitį. Pame-nu, praeitų metų rudenį dėl pernelyg lietingų oro sąlygų negalėjom automašinom įvažiuoti į laukus ir iš ten sugabenti į pastogę linų. Ir štai patys kolūkiečiai, susirinkimo metu išgirdę apie tokią padėtį, pasiūlė linus suvežti arkliniais vežimais. Pasirodo, žmonės nemėgsta aimanavimų, jie visad iš keblės situacijos suranda išeitį. Tikrą didvyriškumą mūsų ūkio mechanizatoriai parodė, nuimdami pernykščiais metais išaugintą derlių. Ir štai tokiomis sunkiomis sąlygomis dėka susiklausymo ir organizuotumo iš kiekvieno javų hektaro gavom po 32,4 cent grūdų arba net 400 tonų jų į arodus supylėme daugiau, negu 1977 metais. Gana sutartinai, ritmingai pasisekė rikiuoti darbus ir šių metų pavasario sėjos sudėtingomis sąlygomis. Per dvylika darbo dienų sėja buvo atlikta mūsų ūkyje ir anksčiau pasėtuose miežių laukuose jau praeitą savaitę kombainininkai galėjo įtempčiau padirbėti.

TSKP CK nutarime ideologinio darbo klausimais yra įrašytas labai aktualus reikalavimas, jog kiekvienas komunistas, kur jis bedirbtų, turi propaguoti ir skleisti Lenino partijos idėjas, skirti šiam nepaprastai svarbiui darbu visas savo žinias, atiduoti visą širdį.

su įsitikinęs, kad mūsų kolūkio komunistai šį partijos iškeltą reikalavimą stengsis praktiškai įgyvendinti, nes jie ir šiais naujaisiais mokslo metais politinių žinių aktyvų galės praturtinti, lankydamiesi antrųjų metų vidurinės grandies mokyklos „Išsivysčiusio socializmo Konstitucija“ ir komunistinio darbo mokyklos užsiėmimuose. Siemet šiose mokyklose pagrausėja klausytojų ir jų susidarys daugiau kaip pusšimtis. Dėstymo darbą ir man, kaip propagandistui, reikės tobulinti ir visų pirma dalykiškumo ir konkretumo sąskaita. Užsiėmimuose tikslinga bus ryškiau atskleisti ir skatinti žmones kuo šeiminkiškiau panaudoti esamus rezervus, kad mūsų kolektyvo ir partinės organizacijos užsibrėžtas konkretus tikslas — gauti iš kiekvieno javų hektaro stabilų, po 35—40 cent grūdų derlių, iš kiekvienos karvės primelžti po 4000 kg pieno, būtų įgyvendintas.

S. SAMSONKOVAS
Levanjickio kolūkio
pirmininkas, politinio
švietimo propagandistas

„Sireinta“ — taip pavadino savo statybinį būrį Vilniaus V. Kapsuko universiteto trečiojo kurso studentai, būsimieji fizikai. „Trečiojo semestro“ metu jie numatė atlikti darbą už 70 tūkstančių rublių, pastatyti kaulių fermą Sirointų rajono Barskūnų tarpybintame ūkyje.

Iš viso šią vasarą beveik 10 tūkstančių respublikos akademinių jaunimo pasiuntinių dirba mokyklų ir gyvulininkystės fermų kompleksų, kultūros namų, parduotuvių statyboje. Jie tikisi atlikti darbų už 12 milijonų rublių.

NUOTRAUKA: būsimieji fizikai S. Auškoliūnas, V. Simkūnaitė ir A. Smilgas, stropiai besimokantys statybos abėcėlės.

G. Svitojaus nuotr. (ELTA)

NUSIPELNĖS PAGARBOS

Antanas Binkauskas prieš 14 metų iš Utenos atvyko dirbti į Anykščių autokelių valdybą. Darbininko keitininko trūšas nelengvas, bet Antanas pamėgo jį ir dirba Svėdasų kelių taisyimo punkte jau eilę metų. Savo pareigas jis visuomet atlieka sąžiningai, visus uždutis vykdo stropiai. Svėdasų kelių taisyimo punkte, o taip pat ir valdyboje jis nusipelnė draugų ir vadovų pasitikėjimą. Daug kartų Antanas Binkauskas už sąžiningą darbą buvo apdovanotas valdybos garbės raštais bei piniginėmis premijomis. Jo nuotrauka daug kartų buvo talpinama valdybos Garbės lentoje.

Neseniai Antanui Binkauskui sukako 60 metų. Autokelių valdybos darbuotojų su-

sirinkime buvo pagerbtas šis sąžiningas kelininkas. Kadru skyriaus inspektorė V. Kazlovičienė pasveikino jubilaitą ir įteikė jam puokštelę gėlių, palinkėdama geros sveikatos, o techninio skyriaus inžinierius A. Karvelis įteikė vėteranui prisiminimo dovaną.

Nors Antano Binkausko smilkinius puošia sidabro giria, bet jis negali palikti savo pamėgto kelininko darbo ir ryžosi dar padirbėti.

A. Nenuickas

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Teslys. Pradžia Nr. 92
(3982)

Kasė neįtikėtino gylis duobes pamatams, nes to reikalo nepatikimas viršutinis amžino įsalo sluoksnis. Tai buvo išeitis, bet brangi ir ilgai trunkanti. Inžinierius V. Kimas, stebėdamas grėžimo stakles, pagalvojo: o ką, jei poliams duobes gręžti? Poliniai pamatai yra žinomi. Pavyzdžiui, Isakijaus soboras Leningrade stovi ant polių, bet kaip tuos polių įkalti Norilске į įsala, kuris tvirtesnis už granitą? Ir Kimas sumanė kaip. Ne įkalti, o įleisti į išgręžtas duobes. Taip ir užgimė garsieji Norilsko poliniai pamatai, už kurių sukūrimą ir įgyvendinimą vienuolika specialistų — norilskiečių su M. Kimu priėmė buvo apdovanoti Lenino premija. Dabar namai Norilске stovi ne ant žemės, o ant betoninių polių. Po namais įrengti vėdinami pagrindžiai, kurių paskirtis išlaikyti nekontaminuotą amžiną įsala. O kad amžino įsalo nepažeistų vasaros vandenys, pagrindžiuose daromi nuolydžiai ir visas pagrindžio plotas padengiamas molio sluoksniais. Molis nepraleidžia vandens.

O Norilskas eina toliau. Specialus institutas šiandien projektuoja miestą, jo atsparumą vėjams ir sniegui, jo grožį. Norilskas, nors jam tik dvidešimt penkeri, atrodo gerokai senesnis. Kaip ir anksti susiformavęs žmogus su išvystytu protu ir išaugusia valia. Norilskas šito ir

norėjo — atrodyti senesniu. Čia specialistai namus statė truputį senamadiškos architektūros: su piliastrais, kapiteliais ir įvairiais ornamentais. Daugelis kitų leningradietiško miesto detalių lyg

Gatvėse reklamų ugnys, neoninės iškabos... Visa reklama įjungta ir išjungta iš valdymo pulso. Net Maskvoje nėra tokio, — pasakoja man V. Osmolovskis, elektros tinklų ir pastorių

lias ilgas, pėsčias nenuelsi. Bet Norilске galima. Tam reikia tik praversti metalurgijos kombinato sanatorijos profilaktoriumo „Valiok“ duris. Pakliūsi į pasaulį, kur auga palmės ir karstosi be-

ūkis, o ir pats profilaktoriumas, sukurta Polinos Bespalovos. Tai jos fantazijos užmojo vaisius. Ji profilaktoriumo valdytoja, nusipelnusi RTFSR gydytoja, Raudonosios Zvaigždės ordino kavalierius, karo veteranė nuo pokario metų — norilskietė. Norilskas neįsivaizduoja savęs be tokių žmonių. Ilgai pasakojo Polina apie savo rūpestius, apie profilaktoriumą, kuriame kiekvienais metais ilsisi apie šešis tūkstančius darbininkų. Greitai pasakys antrąją eilę, rekonstruos pirmąją, galės ilsėtis dar keturis kartus didesnis darbininkų skaičius. Bus naujas gydymasis korpusas, bus savas baseinas su jūros vandeniu. Jūros garsai jau įrašyti į magnetofono juostą...

KESTUTIS PLANKIS

Užpoliarės miestas

ir byloja, kad žmonės gyvena čia jau senai, dar prieš mus... O jeigu gyvena, vadinasi, čia ne eksperimentas — normalus gyvenimas. Kiti miestai vaikosi originalumo. Norilskas ieško tradicijų. Kaip tik dėl to miesto apšvietimas du su pusę karto viršija normą. Poliarinę naktį mieste užteka elektros saulė.

valdybos viršininkas. Dabar, remiantis Leningrado ir Ufos patyrimu, steigama liftų ūkio dispečerinė tarnyba.

Lyg ir įprasti miesto rūpesčiai, bet tuo pat metu ne visai įprasti — galima sakyti geresni už įprastus. Išivaizduokite: žmogus iš šalčio į tropikus. Į juos, kaip žinoma, iš Taimyro ke-

džionės, kur viešpatuoja švaros ir komforto pasaulis su čiuobančiais paukščiais, žydinčiais augalais, kurių pavadinimų jūs paprasčiausiai nežinote, žinoma, jei tik jūs ne botanikas. Tiesa, kieme, tikriausiai tam, kad nepamirštumėte kur esate, — ložys vaikštinėja po narvą, sugautas netoliese, tundroje. Ir visos šios floros-faunos

Bus daugiau

Prieš trisdešimt metų Anicetas Stripeikis kartu su kitais kaimiečiais pasirinko kolektyvinio gyvenimo kelią. Anicetui pirmosiomis kolūkio įkūrimo dienomis teko dirbti sandėlininku. Vėliau ilgus metus jis vairavo traktorių, o dabar štai jau kuris laikas A. Stripeikis dirba grūdų ir statybinių medžiagų sandėlyje. Už darbštumą, pareigingumą sandėlininką gerbia „Ažuolo“ kolūkio vadovai, darbo draugai. Nors Anicetas Stripeikis jau pensininkas, tačiau tebedirba gimtajame kolūkyje, kasdien dalijasi su visais žemdirbiais bendrais rūpestiais ir džiaugsmais.

Vyt. Bagdona nuotr.

Tvarkinga aplinka — visų rūpestis

Kai Seimyniškių apylinkės liaudies deputatų tarybos sesija svarstė aplinkos tvarkymo klausimus, ne vieną kartą buvo paminėtas Anykščių sodininkystės tarybinis ūkis. Jame pastaraisiais metais įvyko dideli poslinkiai tvarkant aplinką, sodinant želdinius, kovojant už gražią buklę. Okio vadovų, visuomeninių organizacijų aktyvistų dėmesio centre dabar ne tik klausimai, susiję su augalininkystės, gyvulininkystės, sodininkystės vystymu, socialistinių įsipareigojimų vykdymu. Visiems svarbu ir kokioje aplinkoje dirba, gyvena žemdirbys, žemės ūkio specialistas, kaip kiekvienas tvarkosi savo sodybas. Moterų taryba kasmet organizuoja gražiausių sodybų konkursus. O pavyzdinčiai tvarkančių namų aplinką, negailinčių laisvalaikio gėlėms, medelių priežiūrai, kasmet atsiranda vis daugiau. Rūpestingai tvarkosi Mickūnaitių, Kalinkų, Paušų ir kitos šeimos. Visi gyventojai, besikeliantys į Ažuoterius (o gyvenvietėje kasmet įkurtuves atšvenčia po 4—5 ir daugiau šeimų) stengiasi prie savo namų pasodinti kuo daugiau medelių, dekoratyvinių krūmų, įrengia gėlynus. Želdiniai ūkyje sodinami, prisilaukiant sudaryto projekto.

Kiekvieną, atvykstantį į Anykščių sodininkystės tarybinį ūkį, maloniai nuteikia prie kultūros namų, bendrabučio žydinčios gėlės. Jomis rūpinasi kultūros namų menovadovė Danutė Kasteckienė, bendrabučio valytoja pensininkė Bronė Kairienė, bendrabučio komendantė Teklė Baltuškaitė. Darbščiosios moterys nepamiršta sutvarkyti aplinką, pasirūpinti želdiniais, augančiais rašytojo Antano Zukausko-Vienuočio tėvų sodybvietėje. Gražu ir daugiaabučių namų kvartale. Čia gėles prižiūri, rūpestingai tvarkosi Vlada

Rozgienė, Elena Skrebūnienė, Irena Danilevičienė, Teklė Baltuškaitė, Alė Balaitienė ir kiti.

Neblogai šiais metais buvo patvarkyta mechaninių dirbuvų aplinka. Čia taip pat pražydo gėlės, kurias prižiūri dispečerė Ona Filipavičienė ir sandėlininkė Vitalija Pilienė. Pradžiai jau padaryta. Tačiau ateityje Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio darbuotojai pasiryžę dar gražiau gėlėmis, medellais, dekoratyviniais krūmais papuošti gimtąjį kaimą. Jau dabar ūkio moterų tarybos narės, gražiausių sodybų šeiminkai rengiasi į išvyką po gražiausias Zemaitijos gyvenvietes. Apžiūrėję Mosėdį, Skaistgirį bei kitas visoje respublikoje savo grožiu žinomas gyvenvietes, ekskursijos dalyviai pasimokys, kaip tvarkytis ateityje Ažuoteriuose. Pavyzdinčiausių sodybų šeimininkams skatinti numatoma įsteigti specialų medalį, kuris bus įteikiamas, sumavus kasmet ūkyje organizuojamo konkurso rezultatus. Ūkio vadovų veiklos planuose yra ir daugiau sumanymų. Visų pirma, netolimoje ateityje numatoma pakelti gražuolio Ilgio ežero lygį ir užlieti menkavertes plevas. Čia bus įrengta ūkio dirbančiųjų poilsio zona...

Anykščių rajone atsiranda vis daugiau ūkių, kuriuose vienodai rūpinamasi ir žemės ūkio produktų gamyba, ir kultūringu darbo žmonių laisvalaikiu, ir gražia aplinka. Vienas iš tokių — Anykščių sodininkystės tarybinis ūkis — praėjusių metų Visasąjunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas, už aukštus pasiekimus, vykdamas trefiesiems dešimtojo penkmečio metams prisiliktus socialistinius įsipareigojimus, įrašytas į Liaudies ūkio padeikimų parodos Maskvoje Garbės sąrašą.

Vyt. BAGDONA

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

PER METUS — DU DERLIAI

Vilkaviškio rajono „Silupės“ kolūkyje suformuota produktyvi karvių banda. Vidutiniai išmilžiai čia prašoka 4000 kg pieno. Marija Klastaitienė, iš karvės primelžusi po 6414 kg pieno, pernai tapo geriausia melžėja respublikoje.

O kaip išsaugoti gerus išmilžius šiemet, stokojant pašarų? Silupiečiai, informuoja „Pergalės“ laikraštis, šeria karves vikių—avių mišiniu, nerizikuodami sumažinti žiemos pašarų atsargų. Jie mišiniams papildomai apsejo apie 100 hektarų žemės.

Pirmiausia buvo nutarta nebrandinti išretėjusių piktžolėtų žiemkenčių. Jie perleisti per žolės miltų agregatą. Nušienavus pirmąją žolę, išartos žalienos, nežadančios gero atolo, kur ateinančiais metais numatoma sodinti runkelius. Visi tie plotai ir apseiti mišiniams.

„NORIU DIRBTI KOMPLEKSE...“

Dar tebestatant Valkininkų tarpukinę gyvulininkystės

jmonę, rašo Varėnos „Raudonoji vėliava“, administracija gavo du šimtus pareiškimų priimti į darbą, nors reikalingi tik 76 žmonės. Susidarė konkursas.

Mechanizuotas darbas, patogūs butai paviliojo net miestiečius. Prie šauniausių jmonės pirmūnų dabar minima iš šių vietų kilusi Marylė Plegevičienė ir jos vyras Vincas, persikraustę iš Alytaus. Gera gyvulininkystės operatore tapo vilnietė Marylė Krivko.

IS VISOS RESPUBLIKOS

Iš įvairių rajonų suvažiuoja vaikinai ir merginos mokytis Panevėžio hidromelioracijos tarybiname ūkyje, technikum. Tai vienintelė vidurinė specialioji mokykla, ruošianti melioracijos technikus, meistrus, darbų vykdytojus, primena „Tėvynė“.

Kitamet technikumą pažymės savo 30-metį. Dieniniame jo skyriuje dabar mokosi per 900, o neakivaizdiniam — 400 būsimųjų hidromelioratorių ir mechanikų.

VILNIAUS „PALYDOVŲ ZVAIGZDYNAS“

Ne taip seniai Vilniaus pakraščiuose išaugo Zirmūnai, Lazdynai, Karoliniškės — nauji sostinės mikrorajonai, kurių kiekviename gyvena po keliasdešimt tūkstančių žmonių. Dabar iš esmės pastatytos Viršuliškės, daugybė kranų linkioja Baltupyje, kurio gyventojų skaičius jau prašoko dešimt tūkstančių. Šiomis dienomis pirmosios įkurtuvės atšventos Seškinėje. Projektuotojai triūsia prie Justiniškių brėžinių, o kitamet ims Pašilaičių.

Seškinėje, — ten gyvena apie 50 tūkstančių žmonių, — namai montuojami iš lobulesnių sekcijų. Jų apdailai naudojami marmuro trupiniai, spalvotų glazūruotų plytelių dekoratyvinės juostos, reljefiško betono detalės. Butuose — didesnės virtuvės, prieškambariai, geresnis kambarių išplanavimas ir proporcijos. Dujinės viryklės pakeistos elektrinėmis, durys ir sieninės spintos faeneruojamos vertinga mediena.

Naujųjų rajonų statyba, pažymi „Vakarinės naujienos“, darosi vis labiau komp-

leksiška. Siekiama, kad naujakuriai iš karto rastų vaikų daržėlius, mokyklas, parduotuves.

„MOSŲ VALGYKLA...“

Šiuos žodžius specializuotos autotransporto jmonės darbuotojai taria su pasidžiavimu, pažymi „Kauno tiesa“. Jų valgykla — viena geriausių mieste.

Valgyklos interjero, baldų gražumo, švaros ir tvarkos gali pavydėti daugelis kavinų. Kompleksiniai pietūs skanūs ir pigūs. Yra dietinių valgių. Kasdien valgykloje apsilanko po 400—450 žmonių, bet eilių beveik nebūna. Šalia jos — turtinga kulinarijos parduotuvė.

Gerinant dirbančiųjų maitinimą, autotransportininkų administracija ir profsąjungos komitetas glaudžiai bendradarbiauja su valgyklos personalu ir „Dainavos“ jmone, kuriai ši valgykla priklauso. Valgyklos darbuotojai tapo tarsi autotransportininkų kolektyvo nariais: jie ir jų vaikai aprūpinami keliais bei atilsinimais, už gerą darbą pagerbiami ir skatinami.

(ELTA)

KELIAI. MASINOS. ŽMONĖS.

Dėl didelio greičio ir neatsargumo

Aukštakalnio" kolūkio kvežimo GAZ-52 vairuotojas Danguis Kaminskas, nuodamas dideliu greičiu, nesuvaldė automobilio, įvažiavo į griovį ir apvirto. Suštas kartu su juo kabinovairavęs keleivis.

Kukučionis Jonas iš Elekėnų apylinkių 80-90 km per valandą greičiu dūmė plentų varskas—Radiškiai. Prieš važiuojant, „Atžalyno“ kolūko spec. paskirties automobilis parodė posūkio signalą ir suko į lauko keliuką. Kukučionis deramai nesureagavo, bandė sustabdyti savo „Zigulius“. Bet avarijos neišvengė. „Ziguliai“ susiklojo į griovį.

Ablejų šių avarių prieštis yra per didelis greitis. Prieš tai, koku greičiu, tik išvažiuojant iš Kavarsko miesto, lėkė Jonas Kukučionis, akivaizdžiai liūdija asfaltu likęs daugiau kaip 10 m. ilgio stabdymo ruožas. O juk J. Kukučionio vairuotojo stažas vos metai. Dėl grubaus eismo taisyklių pažeidimo smarkiai aplaužyti „Ziguliai“. Gal turėtų būti rimtu įspėjimu visiems, kas nenori važiuoti saugiu greičiu.

Dar daug avarių įvyksta dėl to, kad išvažiuojama iš šalutinių kelių į pagrindinius neįsitikinusi, kad kelias laisvas ir manevras nesudarys avarinės situacijos. Dėl tokio eismo taisyklių reikalavimų nepaisymo ir neapdairumo kelyje Anykščiai—Troškūnai ties Karčiais buvo smarkiai apdaužytas automobilis „Zigulis“ ir sužeistas 11 vairavęs panevėžietis A. Karosas. Stebina tai, kad šioji sankryža gerai apžvelgiama ir vis tik A. Karosas nepastebėjo pagrindiniu keliu važiuojančio didžiulio MAZ-o. Laimė, kad MAZ-o vairuotojas važiuojo mažo greičiu. Jei greitis būtų buvęs artimas maksimaliam leistinam, A. Karosui kelionė būtų pasibaigusi liūdnai.

Labai pavojingas nusižengimas eismo taisyklėms yra kello ašinės linijos pervaziavimas. Tas ypač neleistina vingiuotame kelyje. Ašinę liniją pervaziuoja dažniausia lgi didelio greičio mėgėjai. Taip atsitiko ir panevėžiečiui Juozui Vasiliauskui. Važiuodamas dideliu greičiu vingiuotu keliu ties Levaniškiais, jis pervaziavo kelio ašinę liniją ir atsitrenkė į priešais

važiuojantį ZILą. Rezultatas — smarkiai apdaužytas J. Vasiliausko vairuotojas automobilis.

Prieš kiek laiko avarija su šurpomis pasekmėmis įvyko Anykščių mieste. Kupiškio ATĮ MAZ-o vairuotojas Jonas Kukėnas, nepatikrinęs stabdžių sistemos tvarkingumo, Janydžiuose iš šalutinės gatvės bandė įvažiuoti į centrinę. Kaip tik tuo metu pagrindine gatve važiuojo motociklas su priekaba rąstviečių šeima. MAZ-as užvažiuo ant motociklo. Zuvo dešimtmetė mergaitė, sunkiai sužeisti dar trys keleiviai. Iš motociklo liko tik skardagalio krūva. Šita skaudi eismo nelaimė nebūtų įvykusi, jei J. Kukėnas būtų neskubėjęs, užvedęs variklį, lukterėjęs, kol kompresorius pripumpuos stabdžių sistemą. J. Kukėno abejingumas ir nerūpestingumas atėmė jaunai mergaitei gyvybę, dar trims žmonėms sveikatą, o jam pačiam teks sėsti į kaltnamųjų suolą.

Kai VRS valstybinės autoinspekcijos darbuotojai sulauko beprotišku greičiu važiuojančius automobilių ar motociklų vairuotojus, tie visuo-

met alškinasi labai skuba. Bet skubėti galima tik leistino greičio ribose, joku būdu dėl keletos minučių negalima rizikuoti savo ir kitų eismo dalyvių saugumu. Leistino greičio viršijimas ypač pavojingas dabar, kai pakeičių želdiniai apriboja matumumą, kai labai padaugėjo į pagrindinius kelius iš šalutinių išvažiuojančių traktorių, automobilių. Dideliu greičiu važiuojant ir be atodairos lenkiant priekyje važiuojančias transporto priemones, galima nepastebėti kelio ženklų, informuojančių apie šalutinių kelių susikirtimus su pagrindiniais ir iš už lenkiamos transporto priemonės išlėkti į kelių susikirtimą kaip tik tada, kai iš jo į pagrindinį kelią suka traktorius ar automobilis. Avarijos tokiose situacijose beveik neišvengiamos.

Automobilis, motociklas yra puiki mūsų susisiekimo, mūsų laiko taupymo priemonė. Bet tik valdomi protingo žmogaus. Pramušgalvio rankose jie tampa nelaimių nešėjais.

A. PUZINAS,
P. SALTIS,
N. ANTANAITIS

SPORTAS

Ketvirtadienį į Anykščius buvo atvykę Utenos „Utenio“ komandos futbolininkai sužaisti draugiškų rungtynių su vietos „Automobilisto“ komandos vienuolike.

25-oje pirmojo kėlinio minutėje „Automobilisto“ komandos puolėjai, o ypač gynėjai pradėjo daryti dideles klaidas perduodant kamuolį. Jie per mažai saugojo savo prižiūrinius žaidėjus, kas leido uteniškiams užvaldyti visą aikštę. Per 5-kias minutes dėl anykštėnų gynėjų kaltės ir vartininko A. Imbraso neapdairumo, „Utenio“ komandos puolėjai 2 kartus „nuginklavo“ „Automobilisto“

Drągiškos rungtynės

komandos vartininką. Po šių įvarčių prasižengė baudos aikštelėje anykštėnas. Teisėjas V. Burauskas paskyrė vienuolikos metrų baudinį. Svečiai šią progą realizavo ir rezultatą padidino iki 3:0.

Po šio baudinio anykštėnai visai pasimėtė aikštėje. Jie netiksliai pradėjo perdavinėti kamuolį. Tuo pasinaudodami uteniškiai dar kartą priverė „Automobilisto“ komandos vartininką A. Imbrasą kamuolį išimti iš tinklo. Rezultatu 4:0 ir baigėsi rungtynės.

A. Nemickas

Anykštėnams — antroji vieta

Teisę dalyvauti žemės ūkio darbuotojų krepšinio „Valsietiečių laikraščio“ taurei laimėti finalinėse varžybose iškovojo 4 vyrų ir 4 moterų komandos, jų tarpe Anykščių rajono moterų rinktinė „Nemunas“.

Vyrų grupėje nugalėtojais tapo Ariogalos „Meliorato-

rius“ komanda. Moterų grupėje pirmavo Alytaus „Porin-gė“. Anykščių rajono komanda užėmė antrąją prizinę vietą. Anykštietės rezultatu 46:35 nugalėjo Kretingos „Nemuną“, o rezultatu 73:60 pralaimėjo Alytaus „Porin-gei“.

R. Kastečka

Šventiniai sportiniai renginiai

Kasmet pagal anykštėnų sporto entuziastų puoselėjamą tradiciją, pažymint Visąjunginę fizikultūrininko dieną, rajone vyksta visa eilė sportinių renginių. Ne išimtis buvo ir šie metai. Štai visą savaitę rugpjūčio 4—11 dienomis vyko Anykščių mies-

to tarpatvinės futbolo varžybos, kuriose įėgas išbandė „Anykštos“, „Gintaro“, „Sielio“, „Jaunystės“ ir kitos vaikų bei jaunųjų komandos. Pažymint fizikultūrininko dieną, buvo suorganizuotos draugiškos krepšinio varžybos tarp moksleivių rinktinės

bei buvusių moksleivių — dabartinių studentų.

Taip pat rajone įvyko ikišaukiamojo ir šaukiamojo amžiaus jaunuolių spartakia-da, kurioje dalyvavo visų rajono apylinkių atstovai.

B. Vytaltis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Žarnyno ligų profilaktika

Vasarą pagausėja gyventojų infekcinių susirgimų, nes neretas valgo blogai nuplautas daržoves, vaisius, uogas, daugiau keliauja, maudosi. Kai šilta, suaktyvėja ir įvairūs mikroorganizmai. Jei ligonis serga kokia nors žarnyno infekcine liga, tai sukėlėjai išsiskiria su išmatomis ar šlapimu į aplinką, kurioje gali ilgai išsilaikyti, plisti ir daugintis. Pavojingiausia — išmatomis užterštas vanduo, seni maisto produktai, nesvarios rankos, musės. Joku būdu negalima gerti vandens iš upių, ežerų ar upelių, net jame plauti indų. Reikia gėrimui naudoti tik virintą vandenį. Vaikai ar suaugę, besimaudydami upėse, ežeruose ar jūroje, kartais prisigeria vandens išdykaudami, o vanduo besimaudant kartais būna užterštas. Uždenkime indus, maisto produktus, pie-ną, kad nepatektų musės, kurios ypač platina infekcinius susirgimus.

Vasaros karščių metu dauguma produktų greit genda ir juose esantys mažai pavojingi mikrobai gali sukelti apsinuodijimus. Ypač greitai genda pyragaičiai su kremu, šaltiena, mišrainės, kur besidaugindamas stafilokokas ar kitas mikrobai gali sukelti stiprią organizmo intoksikaciją, kurią lydi vėmimas, viduriavimas.

Medicinos klausimais

Užsikrėtus galima susirgti po kelių valandų ar kelių, kelių dienų. Todėl visada laikymės higienos taisyklių, kad apsaugotume aplinkinius ir vaikus nuo žarnyno infekcinių ligų.

Vasarą dažniau pasitaiko sergančių dizenterija, infekcinių hepatitų. Mokykime vaikus visada plauti rankas prieš valgį.

Žarnyno infekcinis šaltinis yra žmogus, bet juo gali bū-

ti ir gyvuliai, paukščiai, kurie kartais serga salmoneliozėm, kaip katės, šunys, antys. Susirgimo sukėlėjai išsiskiria iš organizmo su išmatomis ir net su šlapimu. Nepaunant rankų, jie patenka ant produktų, į maistą. Maisto produktai gali būti užkrėsti ir musų. Salmonelomis gali užkrėsti ir pelės.

Užsikrėsti per maistą galima, vartojant sergančių gyvulių, paukščių mėsą, kai ji termiškai blogai paruošiama, o kartais ir per žuvis. Nuo sergančių gyvulių infekcija gali plisti ir per užkrėstą pieną.

Dizenterija, vidurių šilinė galima užsikrėsti ir per užterštą šulinį. Nesilaikydami higieninių — sanitarinių taisyklių, ligonis apkrečia daiktus, žaislus. Nuo jų gali užsikrėsti sveikieji.

Gyd. E. Michelevičienė
Anykščių centrinės ligoninės infekcinio skyriaus vedėja

Mirus mylimai motinai, GENEI ORLOVIENE nuosirdžiai užjaučia Anykščių miesto Pergalės g-vės namo Nr. 22 I-os laiptinės gyventojai

GENUTEI ORLOVIENEI Liūdesio valandą, mirus mylimai mamutei, nuosirdžiai užjaučia ūkininkai, ūkininkų būtinai, komiso, baldų ir malkinotu prekių parduo-tuvų darbuotojai

DANUTEI CIUKSIENEI Liūdesio valandą, mirus mylimai mamutei, nuosirdžiai užjaučia Staitybinių gatvės Nr. 8 IV laiptinės gyventojai

Mirus PETRUI MATULIUI, nuosirdžiai užjaučiame velionio šeimai, Arlauskai, Kavolūnui, Petronienė, Vėtos, Černiauskai, Bagdišankos, Stirvydai

Mirus PETRUI MATULIUI, nuosirdžiai užjaučiame velionio šeimai, Baltrana, Kugiai, Ratkai, Zukauskai, Baniūnai, Bareikos, Semėnai, J. ir C. Mikalauskai

Mirus PETRUI MATULIUI, gilaus liūdesio valandą reiškiamo nuosirdžiai užjaučia velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių LTC administracija ir profsąjunginė organizacija

Dėl PETRO MATULIO mirties, liūdesio valandą, reiškiamo nuosirdžiai užjaučia velionio šeimai ir artimiesiems. Rokiškio ETRM administracija ir profsąjunginė organizacija

GENEI ORLOVIENEI Netekus brangiausio žmogaus — mamytės nuosirdžiai užjaučia reiš- NIA Universalinės parduo-tuvės darbuotojų kolektyvas

Nuosirdžiai užjaučiame LEVUTEI (KALINKIENEI) ir vaikus, mirus mylimam vyrui ir tėveliui BALIUI KALINKAI. Vasiliauskai ir Gogė Ila

IRENAI JERMOLAVICIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžiai užjaučia reiš- kia

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija, pirminė partinė ir profsąjunginė organizacijos bei bendradarbiai

Rajono LDT vykdomasis komitetas reiškia gilia užjaučia DANUTEI CIUKSIENEI dėl motinos mirties.

Nuosirdžiai užjaučiame GENEI ORLOVIENE, jos mylimai motinai mirus. Prekybos centro darbuotojai

Mirus JUOZUI VAIČIONIUI, reiškiamo nuosirdžiai užjaučia velionio šeimai ir artimiesiems. K. Staro kolūkio valdyba

Nuosirdžiai užjaučiame LEOKADIJA SEMENIENE, mirus mylimam broliui. Kaimynai Baltrimai, Miškiniai, Simaškos, Repčiai

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14 74, red. pavaduotojo 5-14 46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14 83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdi nama rotacine mašina Indeksas 67352 Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11214 Užsak. Nr. 1377